

Oponentura bakalářské práce

Název bakalářské práce: Informační centrum a vyhlídka Porta Bohemica, Malé Žernoseky

Autor bakalářské práce: Kristýna Sedláková

Vedoucí bakalářské práce: prof. Akad. arch. Vladimír Soukenk

Datum: červen 2020

Urbanistické a architektonické řešení

Urbanistická a architektonická koncepce sází na dvě paralelní, vzájemně oddílatované, a zároveň tvarově se míjející a materiálově kontrastní hmoty. Zde lze kvitovat zdařilé osazení hmot do terénu i jednoduché kultivované architektonické ztvárnění obou hmot – jednoduchých seříznutých hranolů, z nichž jeden se „veze“ po svahu a druhý je do něj „vetknut“ svojí zadní hranou. Materiálové řešení je příjemné a celkově je architektura navržené stavby kultivovaná a v krajině zdařile zasazená.

Dispoziční řešení

Dispozice je jednoduchá a účelná jen s drobnými nedostatky. Nejvíce mi chybí wc zaměstnanců v kavárně/vinárně, rovněž ostatním zaměstnancům by se hodilo dát oddělené wc s umyvadlem v místnosti jejich zázemí (1.03). Proporce místnosti 3.06 není úplně šťastná – při velké délce je poměrně úzká 1,29 m – při umístění například lednice se okolo jen stěží projde a stěží se otevřou i její dvířka.

Konstrukční řešení

Založení – založení zejména vetknuté hmoty se mi jeví jako nedostatečné, respektive se mi tato koncepce nejeví v návrhu dostatečně doložená. Těžiště vetknuté hmoty se zjevně nevyskytuje v části, kde je tato část založena (vizuálně vetknuta do terénu) na poměrně subtilních základových pasech. Větší část ŽB hranolu je tak vytažená nad terén a těžiště se zde patrně nachází mimo založenou část. Celá hmota je tak fakticky klopena a základy by měly přenášet a kompenzovat i toto klopení. Čekal bych zde tedy nějakou formu vetknutých pilot či táhel kompenzující tento moment a tah v místě základových pasů. Takto hrozí, že se hmota překlopí už vlastní vahou či ještě spolupůsobením klimatických zatížení (vítr, sníh) i užitného zatížení. Do určité míry by mohlo pomoci spřažení obou hmot, kdy by se klopení kompenzovalo opřením o sousední hmotu, to ovšem v návrhu není naznačeno a hmoty jsou zjevně koncipovány spíše jako oddílatované.

Zbytek železobetonové „krabicové“ konstrukce je poměrně jednoduchý a její řešení dává smysl.

Fasádní plášť a střecha

Fasádní plášť v návrhu splývá vizuálně a materiálově se střešní pláštěm. Koncepčně se jedná o silný architektonický moment a účín. Dále ovšem rozvedme, proč se v našich klimatických končinách toto řešení používá zcela sporadicky:

Pro obě fasády/střechy platí, že střešní plášť bude trpět výrazně více než fasáda – proto je potřeba uživatele vždy připravit na to, že pokud například bude chtít zachovat střešní plášť z betonu v dobré kondici, bude třeba jej často hydrofobizovat a čistit od mechů apod. Střešní plášť z opálené borovice pak bude mít na střeše možná méně než poloviční životnost než na fasádě.

„Dřevěná hmota“ – zde u skladby chybí parozábrana – vlhkost bude difundovat do střešního pláště, kde může za určitých okolností docházet ke kondenzacím, ideálně by to řešila asfaltová parozábrana využitá zároveň jako pojistná HI vrstva odvodněná na okraji. Uchycení laťování probíhající skrze HI vrstvu je totiž slabým místem a případná vlhkost pronikne náhodou do skladby by se mohla sklouznout po parozábraně a odtéct.

U střechy a pláště „betonové hmoty“ pak není naznačen způsob jak je vnější pohledová železobetonová vrstva tvořící střešní plášť kotvena k ŽB konstrukci (nerezové kotvy atp...). Opět platí, že kotvení musí projít skrze HI vrstvu/parozábranu. I zde chybí vrstva parozábrany – ideálně stejně provedené jako v předchozím případě. Autorka navrhuje pohledovou exteriérovou vrstvu betonu na střeše z drátkobetonu – to není ideální volba, při této ploše by drátkobeton potřeboval dilatační v menších celcích a nebyl by v této expozici příliš imunní vůči mikrotrhlinám. Lepší volbou je poměrně hodně vyztužená ŽB deska z betonu vyšší jakosti s vyšší odolností vůči klimatickým a chemickým vlivům – více vyztužená deska pak umožňuje dilataci ve větších celcích. Škoda, že autorka nebyla důsledná na boční a čelní fasádě, kde je nakonec použita místo pohledového betonu pouze betonová stěrka – ta ovšem nikdy neimituje pohledový beton dostatečně věrně a hlavně jinak stárne. Bude tedy poměrně obtížné sladit vzhled střechy a fasády tak, aby vznikl dojem jednolitěho betonového hranolu.

Prosklené stěny v čele pak mají opravdu gigantický nedělený rozměr 6,5x6,7 a 6,5x6 m. Nákladnost takových prosklených stěn navíc v provedení z trojskla by byla asi poměrně neadekvátní ostatním

nákladům stavby, navíc jejich osazení na místo ve ztížených podmínkách by bylo poměrně dobrodružné.

Detaily obsahují několik drobností – například okapničku nelze do betonové desky takto zabetonovat, napojení šikmé ŽB stěny izokorby je naznačeno příliš schématicky a ne úplně korektně.

Technické zařízení stavby a zajištění vnitřní pohody prostředí je v návrhu obsaženo dostatečně a srozumitelně.

Interiérové řešení je jednoduché a kultivované.

Závěrem je tedy možné říci, že se jedná o kultivovaný zdařilý architektonický návrh s drobnými technickými nedostatky popsanými výše. Vlastní technické řešení navržené v bakalářské práci tak původní návrh nedegraduje, místy ovšem není zcela důsledné (betonová fasáda), místy pak obsahuje nákladná či z pohledu údržby problematická řešení (střešní pláště). Návrh hodnocení B.

Praha 22.6. 2020

Ing. arch. Marek Lehmann